

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/87/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010032
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124010032.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., okres C., trvale bytom B., A. XXXX/X, D. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, v konaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06. júna 2024 v Trenčíne, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15. marca 2024 pod sp. zn. 74Pp/3/2024 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 19. júla 2019 pod sp. zn. 35T/29/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 10. októbra 2019 pod sp. zn. 3To/74/2019 bol A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „odsúdený“) pre spáchanie trestného činu zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 4 písm. a)

Tr. zákona aj s analogickým mimoriadnym, znížením trestu podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona, uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a so započítaním väzby uznesením zo dňa 08. novembra 2019 pod sp. zn. 35T/29/2019. Ďalej trestným rozkazom Okresného súdu Žilina pod sp. zn. 22T/96/2018 zo dňa 24. augusta 2018

v spojení s uznesením v tej istej veci zo dňa 20. decembra 2019 (ktorým bol nariadený výkon trestu odňatia slobody odsúdenému) bol odsúdený aj pre trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený do prvého právoplatne uloženého a nariadeného výkonu trestu odňatia slobody nastúpil dňa 10. októbra 2019 a kontinuálny výkon oboch trestov by mal ukončiť dňom 07. júla 2024.

Lehota k tomu, aby mohol byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody odsúdenému plynie odo dňa 18. júna 2022 /po výkone 2/3 trestu odňatia slobody u zločinu a po výkone 1/2 trestu odňatia slobody u prečinu/.

Dňa 08. januára 2024 bol Okresnému súdu Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom doručený návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. marca 2024, po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením pod sp. zn. 74Pp/3/2024 tak, že podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2

Tr. zákona návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko dospel k záveru, že nie je dôvodný, pre kumulatívne nesplnenie všetkých troch zákonných podmienok, keď odsúdený nesplnil druhú aj tretiu zákonnú podmienku materiálneho charakteru, t. j. keď nepreukázal vedenie riadneho života v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody a súčasne predpoklad, že na slobode bude viesť po podmiennečnom prepustení už len riadny život.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia krajského súdu písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 29. mája 2024, preskúmal dňa 06. júna 2024 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci je prípustnou, bola podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je ale dôvodnou.

Z ustanovení § 66 odsek 1 písm. a), písm. b), písm. c), odsek 2 Tr. zákona vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok, a to že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu (1. zákonná formálna podmienka), že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie (2. zákonná materiálna podmienka) a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (3. zákonná materiálna podmienka) s tým, že pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Čo sa týka splnenia formálnej podmienky, v posudzovanom prípade (vykonanie príslušnej časti uložených trestov odňatia slobody), krajský súd tak, ako správne k tomu dospel aj okresný súd zistil, že táto iba ako jediná bola splnená.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je však okrem splnenia formálnej podmienky nevyhnutné súčasné (kumulatívne) splnenie dvoch materiálnych podmienok a to, že plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd v tomto smere vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného a postupoval v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa kumulatívne všetky tri zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie, ktoré sú vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej zákonnej podmienky spočívajúcej v tom, že odsúdený doteraz plnením svojich povinností počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody má preukazovať adekvátny stupeň polepšenia, tak okresný súd správne dospel k záveru, že tomu tak vôbec nie je. Dôkazom toho je podaný obsah hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody, z ktorého vyplýva, že odsúdený okrem iného vykazuje iba (2) disciplinárne tresty, čo pri nezískaní ani jednej disciplinárnej odmeny počas doterajšieho výkonu trestu u odsúdeného, ktorý sa chýli k jeho ukončeniu, celkom iste nesvedčí o plnení stanoveného programu zaobchádzania, čo ostatne je vyjadrené v podrobnostiach vo všetkých oblastiach programu zaobchádzania v predmetnom hodnotení odsúdeného.

Pokiaľ ale ide o splnenie tretej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, t. j. predpoklad, že odsúdený bude po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a nebude sa dopúšťať opätovne protispoločenskej činnosti, predovšetkým trestnej činnosti, ktorú i krajský súd vyhodnotil ako celkom nesplnenú, je potrebné uviesť, že okresný súd túto vyhodnotil celkom správne ako nesplnenú.

Ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať aj zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a

osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu s tým, že bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode.

Hodnotenie tejto prognózy úzko súvisí aj so záverom o druhej materiálnej zákonnej podmienke pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože už ten sám o sebe v podstatnej miere napovedá o stave nápravy odsúdeného aj smerom do budúcnosti, samozrejme po všestrannom vyhodnotení a vzatí do úvahy aj ostatných ďalších podstatných faktorov, pričom v tejto súvislosti, ako bolo už uvedené, odsúdený stanovené ciele programu síce plní v aktuálnom čase, ale jeho prognóza recidívy nesie riziko vysokého zlyhania.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa v tomto smere musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd sa v posudzovanom prípade týmito hľadiskami riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k správne mu záveru.

Krajský na záver uvádza, že okresný súd rozhodol v posudzovanom prípade správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol a krajský súd sa bez výhrad stotožnil aj s odôvodnením napadnutého uznesenia, a preto v podrobnostiach naň iba odkazuje, čo je možné v prípade, že okresný súd rozhodol a svoje rozhodnutie kvalifikovane aj odôvodnil, čomu tak v posudzovanom prípade je.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.